

z kapitalistických armád

BOJ NA ZDRŽENOU PODLE NÁZORŮ VELENÍ BUNDESWEHRU

Velení Bundeswehru usilovně připravuje vojska k vedení války s použitím jak jaderných, tak klasických zbraní. V souvislosti s tím v posledních letech věnuje značnou pozornost rozvinutí teoretických zásad organizace a vedení boje s použitím všech prostředků ozbrojeného zápasu, hlavně pak jaderných zbraní.

Velení Bundeswehru počítá s tím, že k dosažení úspěchů v boji bude mít v současné době velký význam rychlý přechod od jednoho způsobu bojové činnosti k druhému, jakož i jejich dovedná kombinace v průběhu bojové činnosti. Počítá s velkou dynamičností soudobého boje a značnou údernou silou útočících vojsk a věnuje značnou pozornost i boji na zdrženou, který spolu s útokem a obranou pokládá za samostatný druh bojové činnosti.

Nejmenší bojovou jednotkou, schopnou samostatně vést bojovou činnost, je brigáda. Na všech dosavadních cvičeních měla prvořadou úlohu organizace a vedení boje na zdrženou v podstatě na stupni divize-brigáda.

Cílem boje na zdrženou je způsobit nepříteli značné ztráty, zadržet jeho útok a tak získat čas k organizaci další bojové činnosti. Přitom je možná ztráta jisté části území, avšak ne na úkor bojeschopnosti vlastních vojsk. Boj na zdrženou sám nerozhoduje o výsledku boje, umožňuje však získáním času a způsobením ztrát nepříteli zabezpečit úspěch na jiných důležitějších úsecích. Boj na zdrženou mohou vojska vést podle předem připraveného plánu, tak i bez plánu, kdy veškeré rozhodování probíhá v průběhu boje podle situace a činnosti nepřítele.

Boj na zdrženou je především složitým druhem bojové činnosti, jehož hlavním cílem je získat čas. Proto má velký význam velení, které má být operativní, pružné a tvůrčí. Boj na zdrženou vyžaduje od všech vojáků, hlavně od velitelů smélost a rozhodnost a umění řídit bojovou činnost při rychlých změnách situace. Zdlouhavé vedení boje na zdrženou značně fyzicky vyčerpává vojska a jeho důsledkem je i značné opotřebení techniky. Proto je nutná rychlá a pružná organizace materiálně technického zabezpečení svazků a útvarů. Protože dlouhotrvající ústup může se ne-

gativně projevit na morálním stavu vojsk, všichni velitelé mají na zřeteli udržení pevné kázně, pořádku a organizovanosti.

Boj na zdrženou mohou vojska vést v závislosti na situaci, množství sil a prostředků, čase potřebném na organizaci bojové činnosti, jakož i na rázu terénu — metodou dílčích bojů na zdrženou, dočasné obrany pozicičního charakteru, protiztečí nebo i protiúderů s omezenými cíli, anebo střídáním těchto způsobů bojové činnosti k udržení nejdůležitějších úseků a prostorů.

K vedení bojové činnosti určuje nadřízený velitel několik čar; vzdálenost mezi těmito čarami stanoví v zámyslu. Volí je podle mapy a upřesňuje v terénu. Požadavek je, aby okolní terén byl dobře přehledný. Na rozhraní pásme bojové činnosti organizuje součinnost mezi útvary a jednotkami a zabezpečuje sladění jejich bojové činnosti na těchto čarách. Velitelé podřízených svazků a útvarů mohou určovat doplňkové čáry.

Při stanovení čar velitel určuje i dobu, po kterou musí vojska vést boj na zdrženou na této čáře a stanoví lhůtu povinného nebo možného odchodu. Umění vševojskového velitele při stanovení čar a lhůt pro vedení boje na nich spočívá ve stanovení správného poměru mezi rozkazem a poskytnutím možnosti podřízených vyvinout iniciativní činnost. Stanovení pevného a neměnného grafikonu, vypočítaného na dlouhou dobu, je chybné.

Divize působí při boji na zdrženou v bojové sestavě, učeněné do dvou nebo jednoho sledu, a rozmísťuje se zpravidla na dvou čarách. Brigáda člení svou bojovou sestavu rovněž do dvou nebo jednoho sledu, s prvním sledem na první čáře, s druhým sledem (nebo zálohou) — mezi první a druhou čarou.

Šířka pásma bojové činnosti závisí na charakteru stanoveného úkolu, poměru sil, terénních podmínkách a zvláště na počtu a typech jaderných prostředků, které mají vojska k dispozici. Šířka pásma motorizované brigády může dosahovat 20—30 km. Zesílený prapor, který působí jako zdržovací odřad, má pásmo o šířce 5—7 km.

Značná šířka pásma bojové činnosti vede k tomu, že vznikají prostory neobsazené vojsky. Někdy je vojska vytvářejí úmyslně s cílem zničit v nich proniknuvšího nepřítele jadernými zbraněmi.

Vojska vedou boj na zdrženou s cílem zdržet postup nepřítele, aniž by se zavázala do vleklých bojů. Proto je účelné využívat terénních výhod, palbu zahajovat

Při vedení boje na zdrženou má velký význam průzkum; především hloubkový vzdušný průzkum, jehož úspěšná činnost je předpokladem efektivního použití jaderných zbraní. Současně s plněním hlavních úkolů, průzkumné jednotky plní úkoly pozorování nezaujatých úseků terénu a často i k udržování spojení mezi sousedy.

Největší význam při vedení boje na zdrženou má dobře splánovaná a organizovaná palba. Cílem palby může být zničit nepřítele ve značné vzdálenosti od vlastních vojsk, zpomalit jeho postup a zeslabit jeho útočný elán. Přitom je nutné intenzitu a manévrovost palby sladit tak, aby nepřítel byl klamán o zámyslu velitele a uskupení vlastních vojsk. Vždy vojska usilují o soustředění palby dělostřelectva, pokud to dovoluje dostatek sil a dostřel.

Zvláštní požadavky kladou odborníci Bundeswehru na plánování použití jaderných zbraní, které umožní způsobit nepříteli podstatné ztráty bez navázání přímého dotyku a zabezpečí tak volnost manévru vlastními vojsky. V průběhu boje na zdrženou stanoví velitel na základě správného hodnocení možností nepřítele a terénu a podle plánu vedení boje prostory, v nichž je nutné ničit nepřítele připravenou palbou dělostřelectva a — do volí-li to situace — i jadernými zbraněmi. Efektivnost jaderného úderu bude největší v tom případě, jestliže vojska dovednou činnosti, použitím zátarasů a správným využitím terénních podmínek donutí nepřítele k soustředění v určitém prostoru. Kromě toho je možné použít jaderné zbraně s cílem zmařit pokusy nepřítele o obchvat nebo úder z týlu. Použití jaderných zbraní vytvoří též výhodné podmínky k odpoutání od nepřítele a provedení protiztečí.

Boj na zdrženou vedou vojska s maximálním využitím jaderných zbraní a použitím různých, často se měnících forem boje, tj. střídáním boje na zdrženou s dočasnou obranou pozicičního charakteru a dokonce s přechodem do protiztečí (protiúderů) s omezeným cílem. Západoněmecké předpisy a pomůcky zdůrazňují, že časté měnění forem bojové činnosti umožňuje klamání nepřítele o zámyslu a množství sil obránce; ke klamání nepřítele, kromě jiných prostředků, přispívá široké využívání klamného rádiového provozu.

na maximální vzdálenost, donutit nepřítele k rozvinutí do bojových sestav a zahájit přípravy ke zteči, způsobit ztráty nepříteli a včas odvést vlastní vojska s tím,

aby se mohla organizovaně střetnout s nepřítelem na další čáře.

Při odvádění vojsk využívají velitelé všech stupňů výhodných podmínek k uskutečnění nenadálých úderů na nepřítele a k následujícímu rychlému odchodu. V průběhu boje na zdrženou nabývá zvláště velkého významu iniciativní činnost podřízených velitelů. Podle situace, terénu a viditelnosti mohou vojska při vedení nepřetržitých bojů pomalu odcházet na další čáru, odpoutat se od nepřítele většinou nebo menšími skoky a nutit ho tak k neustálým ztečím.

K vedení boje s pomalým odchodem jsou nejvýhodnější tankové jednotky. Motorizované jednotky na autech se zúčastní boje na zdrženou v tom případě, jestliže terénní podmínky a viditelnost dovolují rozmístit dopravní prostředky v bezprostřední blízkosti vojsk a zabezpečují nepozorované odpoutání od nepřítele. Vojska zpravidla odcházejí většími skoky. Bez boje se jedním skokem odvádějí tehdy, když je nutné rychle uvolnit prostor k uskutečnění jaderného úderu nebo když dotyk s nepřítelem omezuje volnost jednání vlastních vojsk. Při odvedení vojsk s cílem uskutečnění jaderného úderu stanoví velitel bezpečnostní hranici, kterou musí vlastní vojska překročit v přesně stanovenou dobu.

Udržením určité čáry (prostoru) v průběhu boje na zdrženou řeší vojska tak, aby nepřítel byl donucen soustředit se a tím vytvořil výhodný cíl pro jaderný úder, dále s cílem rozdělit jeho síly a donutit ho útočit ve směru, výhodném pro obránci, jakož i s cílem udržet důležitý prostor na nutnou dobu v zájmu sousedních jednotek. Množství sil a šířka pásma obrany málokdy připustí vedení kruhové obrany celými svazky. Časově omezenou obranu nejčastěji uskutečňují zajišťovací clony na široké frontě, bez členění na sledy do hloubky. Vedení takové obrany je účelné v terénu bohatém na překážky, který umožní držet nepřítele po dlouhou dobu v určité vzdálenosti bez přímého dotyku s ním. Velitel bojujícího svazku musí včas předvídat způsob odpoutání vlastních vojsk od nepřítele po ukončení boje. Odpoutání od nepřítele je často možné jen po setmění nebo za špatné viditelnosti, zvláště když k zabezpečení odpoutání nebudou použity jaderné zbraně.

Protizteče nebo protiúder s omezeným cílem uskutečňují vojska za výhodné situace s cílem zničit jednotlivé skupiny nepřítele, zpravidla po jaderném úderu a v tom případě, kdy vznikly výhodné podmínky k nenadálému úderu. Rozhodnutí k protiztečím (protiúderům) s omezeným

cílem velitel zpravidla přijímá a realizuje v krátké době.

Protizteče (protiúder) s omezeným cílem vedou vojska k zabezpečení odchodu ostatních jednotek nebo svazků. V tomto případě musí vojska udržet čáry po stanovenou dobu. Přitom je nutné ještě při přípravě protizteče plánovat čas a určit prostory, do nichž mají být odvedena vojska po jejich uskutečnění, aby nebyla vystavena úhroze zničení.

Boj na zdrženou vedou vojska na čarách do celé hloubky prostoru, stanoveného pro příslušný svazek. Trvání bojové činnosti na každé čáře bude závislé na úkolu, terénních podmínkách, charakteru činnosti nepřítele a možnostech použití jaderných zbraní.

Při vedení boje má rozhodující význam správné zhodnocení terénu, poměru sil a možností materiálně technického zabezpečení vojsk. Proto vševojskový velitel musí dobře znát situaci vlastních vojsk a nepřetržitě sledovat průběh boje tak, aby mohl včas stanovit úkoly a udržovat nepřetržitou součinnost. Přitom bojová sestava vojsk, která vedou boj na zdrženou, jakož i metody velení v mnohém závisí na tom, jak vševojskový velitel zná situaci a může uplatňovat svůj vliv na průběh bojové činnosti.

Vševojskový svazek vede boj na zdrženou podle možnosti v plné sestavě. Avšak velká šířka fronty, nepřehledný terén a nedostatek spojení mohou vést k nutnosti vytvořit zdržovací odřady k vedení boje na zdrženou samostatně na jednotlivých úsecích.

Zdržovací odřad vytváří velitel zpravidla v sestavě tankového nebo motorizovaného praporu, zesíleného ženisty, protitankovými prostředky, zdravotnickými a dopravními jednotkami pro odsun poškozené techniky. Podle situace může do jeho sestavy vyčlenovat jednotky dělostřelectva nebo dělostřelecké pozorovatele s rádiovými pojítky.

Při plnění stanovených úkolů jsou podřízení velitelé povinni uplatňovat ve své činnosti širokou iniciativu; omezení se připouští pouze při sladění jaderných úderů a přesunu vojsk. Součinnost mezi sousedními útvary (jednotkami) velitelé organizují tak, aby nepřítel nemohl získat žádné výhody a to ani tehdy, když vojska vedou bojovou činnost různými způsoby.

Velení Bundeswehru věnuje při vedení boje na zdrženou značnou pozornost použití záloh.

V průběhu boje doporučuje používat zálohy pro útok s omezenými cíli a pro podporu a zabezpečení odchodu vlastních vojsk. Použití jaderných sil, které jsou

v záloze, z hloubky, umožňuje v krizové situaci rychle a rozhodně změnit průběh boje ve vlastní prospěch. Mají-li vojska dosti široké pásmo bojové činnosti a nemohou vytvořit dostatečně silné všeobecné zálohy, podporují je při nenadálých změnách situace dílčí zálohy, které musí ihned obnovit. Při vedení boje na zdrženou zůstanou zálohy nedotčené do té doby, dokud se nepodaří upřesnit směr hlavního úsilí nepřítele; pak je velitel ihned zasadí v plné sestavě a s rozhodnými cíli.

Je-li třeba v průběhu boje na zdrženou vystřídat odcházející vojska, pak i za napjaté situace toto vystřídání se pečlivě plánuje. Všechny nutné rozkazy a nařízení musí včas obdržet příslušní velitelé s tím, aby si útvary a jednotky ujasnily své úkoly. Dobu i prostor předání odpovědnosti za vedení boje mezi veliteli stanoví rozkaz. Při střídání divizí se klade značný důraz na stanovení odpovědnosti za předání rozkazu k použití jaderných zbraní. V průběhu střídání může si situace vynutit úplné nebo částečné dočasné podřízení odcházejících vojsk veliteli střídajícího svazku. Proto odcházející vojska v každém případě rychle procházejí ve směru, který odpovídá jejich novému úkolu. Nadřízený velitel stanoví osy přesunu odcházejících vojsk a odpovědnost za zničení mostů a zřízení zátarasů.

Jak odcházející, tak i střídající vojska předem navazují spojení a včas a přesně se vzájemně informují o všech vydaných rozkazech a nařízeních. Přitom velkou důležitost mají vzájemné informace o nepříteli.

Ženíjní útvary a jednotky v průběhu boje na zdrženou podporují vlastní vojska, zabezpečují jejich manévry a přesuny v celé hloubce pásma bojové činnosti a ztěžují činnost nepřítele vytvářením překážek a zátarasů. Posloupnost plnění těchto úkolů stanoví vševojskový velitel.

Ženíjní útvary a jednotky potřebují mnoho času k uskutečnění plánovaných prací. Proto velitel jim úkoly stanoví předem v závazném souladu s celkovým plá-

nem boje sil, které vedou boj na zdrženou. Velitelé všech stupňů nerozptylují ženíjní síly a prostředky. Všechny překážky, kromě dočasných, jejichž nutnost vyvstala v průběhu boje, jakož i ty, které mají pouze místní význam, zahrnují do plánu zátarasů. Tento plán dosahuje i údaje o předání bojovým jednotkám těch zátarasů, které jsou v mezerách mezi bojovými sestavami útvarů a svazků, jsou otevřené pro průchod vlastních vojsk a uzavírají se teprve při přiblížení nepřítele. Nejúčinnější překážky mohou vojska vytvářet pomocí pozemních a podzemních jaderných výbuchů; vždy však pouze se svolením nadřízených velitelských stupňů.

Západoněmecké řády a předpisy uvádějí, že vševojskový velitel kompenzuje nedostatek živé síly dovedným využitím techniky. Při vedení boje na zdrženou věnuje značnou pozornost organizaci materiálně technického zásobování, neboť tento druh boje je charakterizován značnou spotřebou PHM a munice. Proto vyčleňuje dostatečný počet dopravních prostředků do zálohy k zabezpečení včasného manévru prostředky materiálně technického zabezpečení, jakož i možnosti soustředit je kdykoli v příslušném prostoru. Oprávněné a odsunové jednotky a zařízení organizují činnost tak, aby nepřítel neměl možnost zmocnit se poškozené výzbroje, tanků nebo dopravních prostředků. Velký význam má rychlý a včasný odsun raněných; při značné šířce pásma a hloubce prostoru bojové činnosti jsou zvlášť účinným prostředkem jejich odsunu vrtulníky.

Spojení s útvary a jednotkami, které vedou boj na zdrženou, se uskutečňuje hlavně rádiem. Přitom se někdy omezuje rádiové spojení na určitou dobu pouze na příjem. Dovoluje-li to čas a situace, využívá se sítí stálých spojovacích zařízení. Podle plánu boje se připravuje linkové a radioreléové spojení s týlem. Vševojskoví velitelé vyčleňují nutnou zálohu sil a pojiťek a speciální jednotky, určené k poškození a zničení spojovacích zařízení.

Boj na zdrženou zahajují vojska zpravidla palbou dalekonosného dělostřelectva s cílem zničit nepřítele ještě v období přiblížování. Současně uzavírají průchody v překážkách, umístěných v předpolí. Mohutná palba na velkou vzdálenost má co nejdříve zdržovat postup nepřítele. Na základě toho, že soustředění nepřítele, a to i krátkodobá, skýtají výhodný cíl pro jaderný úder, zkracuje se na minimum doba mezi zjištěním cíle a jeho umlčením. Ja-

derné prostředky budou často použity pouze na základě zhodnocení zvláštní situace.

Vojska vedou boj na zdrženou pohyblivě, často bez styku se sousedy a soustřeďují palbu na rozhodujících úsecích. Musí být s to zabránit průzkumu a odrazit samostatné protizvědečské slabších sil nepřítele. Přitom neustále usilují o imitaci skutečného obranného boje a pokud možno co nejdéle zdržují nepřítele. Udržení určitých čar a prostorů napomáhá zpravidla

ničení nepřítelů jadernými údery. Během protiztečí (protiúderů) s omezeným cílem vojska klamou nepřítel o skutečné sestavě vlastních vojsk a způsobují mu co největší ztráty. I protizteče, vedené malými silami, mohou být velmi účinné, zvláště za podpory jaderných zbraní. Vojska při boji na zdrženou mají být neustále v dotyku s nepřítelem, nezavazují se však příliš do boje, aby nedošlo ke ztrátě volnosti jednání. Dobrá znalost terénu, zvláště pak silniční sítě a překážek, jakož i cest odchodu umožňuje vojskům palbou a využitím překážek zdržet postup nepřítelů a zabezpečit si řadu výhod, v první řadě pak volnost manévru.

Na předpokládaném hlavním směru útoku nepřítel vojska soustřeďují tím větší síly, čím širší je pásmo bojové činnosti. Tam plánují i soustředění palby dělostřelectva. Při organizaci a vedení bojové činnosti zabezpečují volnost manévru a vyhýbají se takovému soustředění, které by se mohlo stát výhodným cílem pro jaderné údery nepřítelů.

Při útoku nepřátelských sil, které jsou v převaze, vlastní vojska včas odcházejí. Úspěšné odpoutání od nepřítelů zabezpečuje dovedné použití jaderných zbraní. Požadavkům vedení boje na zdrženou nejlépe odpovídají tanková vojska. Mohut-

nost palby, průchodnost, manévrovost, odolnost a stálá bojová pohotovost jim umožňuje odchod ve dne při udržení dotyku s nepřítelem. Tanková vojska mohou úspěšně působit s cílem přikrýt odchod sil tak, aby nebránila uskutečnění jaderných úderů na nepřítel.

Vševojskový velitel má právo stanovit dobu, po kterou musí vojska bojovat před zdržovací čarou, jakož i lhůtu jejího přechodu vojsky, např. v souvislosti s plánovanými jadernými údery na nepřítel. Přitom bere v úvahu situaci sousedů a dobu potřebnou pro změnu palebných postavení dělostřelectva.

Vyžaduje-li to situace, mohou se podřízení velitelé samostatně rozhodovat o předčasném odvedení vojsk za zdržovací čáru. V tomto případě však přijaté rozhodnutí včas hlásí nadřízenému veliteli a informují sousedy. Sousední jednotky nemají bez zásadních důvodů právo připojit se k odcházejícím.

Průzkumné jednotky v průběhu boje neustále udržují dotyk s nepřítelem, aby mohly včas zjišťovat další směr jeho hlavních úderů.

Boj na zdrženou je ukončený tehdy, když vojska přecházejí do obrany nebo do útoku.

Šířka pásma bojové činnosti při vedení boje na zdrženou bez použití jaderných zbraní se zmenšuje a dosahuje pro motorizovanou brigádu 15–20 km. Za těchto podmínek věnují vojska více pozornosti využití přirozených překážek a vybudování terénu. Vojska se podle možnosti zesilují ženijními jednotkami.

K zabezpečení boje těchto vojsk a palby na velké vzdálenosti je účelné mít za těchto podmínek v sestavě dělostřelectva dalekonosné baterie. V každém případě velitelé usilují o organizaci vzájemné palebné podpory dělostřeleckých jednotek sousedních svazků a útvarů.

Boj bez použití jaderných zbraní vyžaduje častější použití záloh k obnovení situace a k zabezpečení úspěšného vedení bojové činnosti. Vševojskový velitel se proto neustále stará o obnovu záloh a uskutečnění všemožných opatření ke klamání nepřítelů s cílem vyvolat u něho dojem tvrdého odporu. Za těchto podmínek vzrůstá i úloha letectva, které může do značné míry napomáhat úspěšnému vedení boje na zdrženou a spolehlivému vedení vojskům. Nálety na vojska a týl nepřítelů a narušení jeho spojení i ko-

munikací může omezit pohyblivost nepřítelů a způsobit mu ztráty. Výhodné jsou jeho údery hlavně na ty objekty, které není schopno umlčet dělostřelectvo.

V průběhu boje na zdrženou bez použití jaderných zbraní vzrůstá význam vodního toku jako překážky, zvláště na jeho protilehlém břehu. V tomto případě je možné zdržovat postup nepřítelů i malými silami po dlouhou dobu.

K lepšímu využití vodního toku ve prospěch boje na zdrženou zpracovává vševojskový velitel perspektivní plán použití jednotek ženijního vojska. V první řadě vojska připravují k destrukci mosty a přepravní prostředky, aby se jich v žádném případě nepřítel nezmocnil nepoškozených. Podle předpokládaného průběhu bojové činnosti budují zátarasy v prostorech možných přeprav a na přístupových cestách nepřítelů a při dostatečném času, sil a prostředků vodní tok jako překážku ženijně zdokonalují. Ženijní jednotky obnovují cesty pro nerušený odchod vlastních vojsk.

Vodní tok, který je překážkou pro útočící vojska, současně zabezpečuje volnost jednání a pohybu vlastních vojsk při

boji na zdrženou. Proto vlastní vojska mají co nejlépe využívat této volnosti k vedení boje na samotném vodním toku a v jeho bezprostřední blízkosti. Neustále mají pokusy nepřítele o zahájení útoku a tím značně snižují rychlost jeho postupu.

Při dočasné obraně pozicičního charakteru, vedené v průběhu boje na zdrženou, usilují vojska o oklamání nepřítele s cílem donutit ho předčasně rozvinout hlavní síly. Pokusy nepřítele o násilný přechod vodního toku odrážejí všemi silami, které mají k dispozici. Povinností velitelů všech stupňů je přijmout všechna opatření k tomu, aby pomocí protiztečů byl nepřítel, který se již přepravil přes vodní tok, vržen zpět, aby neměl možnost zachytit se. Je důležité, aby doba trvání bojové činnosti na vodním toku zabezpečila vojskům včasné odpoutání a aby nedošlo ke ztrátě volnosti manévru. Palbou na velké vzdálenosti na prostory přeprav je možné zadržet postup nepřítele i tehdy, když se zdržovací jednotky od vodního toku značně vzdálily.

Při odchodu na další vodní tok vojska včas připravují na něm přepravy a organizují podporu odcházejících vojsk. Při nuceném odchodu za vodní překážku pod tlakem nepřítele, odcházející vojska se snaží předejít nepřítele v dosažení toku a přeprav na něm, neposkytnout nepříteli možnost přetnout cesty odchodu, zmocnit se mostů a přeprav, zničit je nebo blokovat.

Ke včasné přípravě a organizaci ochrany přeprav může nadřízený velitel přesunout do těchto prostorů ženijní a bojové jednotky, zesílené dělostřelectvem. Odpovědnost za ochranu určených úseků přeprav stanoví předem.

Při odchodu pod tlakem nepřátelských sil, které jsou v převaze, je účelné ještě před příchodem k vodnímu toku předem vyčlenit část sil pro organizaci obrany na něm, aby tak hlavní síly odcházejících vojsk zabezpečily nepřetržitou přepravu. Při přepravě jednotek, které jsou v bezprostředním dotyku s nepřítelem, vytvářejí vojska takové podmínky, aby nepříteli nedala možnost přepravy ihned za odcházejícími vojsky. Přepravující se vojska neustále podporují palbou z protilehlého břehu. V podobné situaci je důležité zabezpečit účinné a pohotové velení vojskům. Velitelé všech stupňů jsou povinni vyvinout veškeré úsilí k zachování organizovanosti, bojeschopnosti vojsk a vysoké kázně.

Abyste se přepravní prostředky nedostaly neporušené do rukou nepřítele, organizují velitelé speciální zajišťovací jednotky a v nutném případě i destrukční skupiny. Předem přitom přesně stanoví, za jakých podmínek a kdo vydá rozkaz pro zničení objektů. Po ukončení přepravy vojska využívají vodního toku ke zdržení dalšího postupu nepřítele do té doby, dokud se hlavní síly odcházejících vojsk neodpoutají na dostatečnou vzdálenost.

Velení Bundeswehru připravuje vojska k vedení bojové činnosti ve všeobecné jaderné válce i omezené válce s použitím i bez použití jaderných zbraní a věnuje značnou pozornost rozpracování otázek vedení boje na zdrženou. Je to zvláště výrazné v posledních letech. Podle názoru vojenských teoretiků NSR najde boj na zdrženou široké uplatnění v pohraničních sraženích na počátku války.

Vezmeme-li v úvahu agresivní podstatu Bundeswehru, který je největší údernou silou NATO v Evropě, pak studium názorů západoněmeckého velení na vedení boje je zvláště pro příslušníky ČSLA velmi aktuální.

—mš—